

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/S/1617/0268
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0524/SA

Verzoekende partijen 1. de heer **Lieven VAN HERZEELE**
 2. mevrouw **Hilde VERHAEGEN**
 3. de bvba **HILDE VERHAEGEN**

vertegenwoordigd door advocaat Jan FIERS met woonplaatskeuze
op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 383

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 11 april 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 februari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare van 30 september 2015 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een tandartsenpraktijk met woning en zorgflat op een perceel gelegen te 9910 Knesselare, Aalterseweg 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 447d.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 29 juli 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de eerste en de derde verzoekende partij verzuimd hebben om het verschuldigde rolrecht te storten en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij.

Met dezelfde beschikking heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 21, §5 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepaalt dat als het verschuldigde rolrecht niet tijdig is gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit hebben de verzoekende partijen de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Ontvankelijkheid

Dat eerste en derde verzoeker inderdaad het rolrecht niet hebben betaald, en dat derhalve enkel tweede verzoekster op dat vlak een ontvankelijk beroep heeft ingesteld. Dat zij als rechtstreekse buur, met een dokterspraktijk palend aan de betrokken percelen, een duidelijk belang heeft om hierbij betrokken te worden.

...”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun verantwoordingsnota uitdrukkelijk bevestigen dat de eerste en de derde verzoekende partij het rolrecht niet hebben betaald zodat het beroep enkel ontvankelijk is ten aanzien van de tweede verzoekende partij.

Het beroep is dus klaarblijkelijk niet-ontvankelijk in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij.

2.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit hebben de verzoekende partijen de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dienen zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in hun verzoekschrift hebben gegeven.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota:

“ ...

Ontvankelijkheid

...

Het gaat om, naar landelijke normen, een omvangrijk project, met een belangrijke impact op hun perceel, van die aard dat het hun levenskwaliteit in grote mate dreigt aan te tasten.

Op dit ogenblik is het perceel waarop het project zal worden gerealiseerd onbebouwd. Het staat buiten kijf dat de tenuitvoerlegging van de vergunning zal leiden tot de realisatie van een groot bouwvolume, waarbij alle nadelen die hieronder worden geconcretiseerd zullen tot stand komen, daar waar een minder ingrijpend project mogelijks al deze concrete nadelen niet hoeft te hebben.

Een gebouw is dit echter niet meer mogelijk, omdat de hoogte van het project, de oriëntatie en indeling dan enkel nog zou kunnen worden gewijzigd mits bijzonder zware en dure ingrepen. Om deze reden meent verzoekster dat hier wel degelijk sprake is van hoogdringendheid.

...

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partijen in de verantwoordingsnota niet aangeven waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, hebben weergegeven. Zij zetten in hun verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens hen hoogdringend zou zijn, maar verwijzen hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOorzITTER VAN DE Raad voor Vergunningsbetwistingen

1. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER